

๑๔

แก้กตลุกนัยน์ตา

วันเสาร์ที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ (๑๙.๐๐ น.)

ปรับกาย-ปรับใจ

เมื่อเราบูชาพระรัตนตรัยกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปให้ทุกคนตั้งใจให้แน่วแน่ มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานกันทุกๆ คนนะ

ให้หนึ่งขัณฐสมาธิโดยเอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ให้นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย วางไว้บนหน้าตัก พอสบายๆ

หลับตาของเราเบาๆ ค่อนลูก พอสบายๆ คล้ายๆ กับตอนที่
เราใกล้จะหลับ อย่าไปบีบเปลือกตา อย่ากดลูกนัยน์ตา

แล้วทำใจของเราให้เบิกบาน ให้ชุ่มชื้น ให้สะอาด บริสุทธิ์
ผ่องใส ไร้กังวลในทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม ให้ปลด ใ้
ปล่อย ให้ว่าง ทำใจให้ว่างๆ นะลูกนะ

ทางเดินของใจ ๗ ฐาน

สมมติว่า ภายในร่างกายของเราปราศจากอวัยวะ ไม่มีมัน
สมอง ไม่มีปอด ตับ ม้าม ไต หัวใจ เป็นต้น ให้สมมติว่าเป็นที่
โล่งๆ ว่างๆ เป็นปล่อง เป็นช่อง เป็นโพรงกลวงภายใน คล้ายท่อ
แก้ว ท่อเพชรใสๆ

คราวนี้ เราก็มาทบทวนหลักวิชาที่พระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านได้อบรมสั่งสอนมา เราจะต้องให้ความ
สำคัญตรงนี้นะ ท่านสอนเกี่ยวกับเรื่องทางเดินของใจ ไม่ว่าจะเป็นไป
เกิดหรือมาเกิด มีทั้งหมด ๗ ฐาน ต้องรู้จัก ต้องทำความเข้าใจ
เอาไว้

ฐานที่ ๑ อยู่ที่ปากช่องจมูก ท่านหญิงข้างซ้าย ท่านชาย
ข้างขวา

ฐานที่ ๒ อยู่ที่เพลาตา ตรงหัวตาที่น้ำตาไหล ท่านหญิงข้าง
ซ้าย ท่านชายข้างขวา



ฐานที่ ๓ อยู่กึ่งกลางกึ่งศีรษะ ในระดับเดียวกับหัวตาของเรา

ฐานที่ ๔ อยู่ทีเพดานปาก ช่องปากที่อาหารสำลัก

ฐานที่ ๕ อยู่ที่ปากช่องคอ เหนือลูกกระเดือก

ฐานที่ ๖ อยู่ในกลางท้อง ระดับเดียวกับสะดือของเรา

สมมติว่าหยิบเส้นด้าย ๒ เส้น นำมาซึ่งให้ตึงจากสะดือทะลุไปด้านหลังเส้นหนึ่ง จากด้านขวาทะลุไปด้านซ้ายเส้นหนึ่ง ให้เส้นด้ายทั้งสองตัดกันเป็นกากบาท จุดตัดจะเล็กเท่ากับปลายเข็ม ตรงนี้เรียกว่า **ศูนย์กลางกายฐานที่ ๖**

ฐานที่ ๗ สมมติว่าเอานิ้วชี้กับนิ้วกลางมาวางซ้อนกัน แล้วนำไปทาบทรงจุดตัดของเส้นด้ายทั้งสอง สูงขึ้นมา ๒ นิ้วมือ เรียกว่า **ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗** เป็นที่เกิด ที่ดับ ที่หลับ ที่ตื่น และเป็นเส้นทางที่จะไปสู่อายตณนิพพาน

ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นี้ สำคัญนะลูกนะ จำให้ดีว่าอยู่ตรงนี้ ซึ่งจะเห็นได้ชัดต่อเมื่อใจของเราหยุดนิ่งๆ ถูกส่วนสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเราเริ่มต้นฝึกฝนใหม่ใจยังหยุดไม่สนิท ก็จะไม่เห็นศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เพราะฉะนั้นจำง่ายๆ ว่าอยู่ตรงกลางท้อง ในตำแหน่งที่เหนือจากสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ หรือจำง่ายๆ กว่านี้อีกก็คือ อยู่กลางท้อง ตรงจุดที่เรามีความรู้สึกว่า สบาย จำง่ายๆ แค่นี้พอ

บริกรรมนิมิต

ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรงนี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านสอนให้ตริกันึกถึงดวงใสๆ คล้ายเพชร ลูกที่เจียระไนแล้ว ไม่มีตำหนิ โด่เท่ากับแก้วตาของเรา

ตริก คือ การนึกอย่างสบายๆ ถึงดวงใสที่กลมรอบตัว เหมือนดวงแก้วกายสิทธิ์ ใส บริสุทธิ์ประดุจเพชรลูกที่เจียระไนแล้ว ไม่มีตำหนิ โด่เท่ากับแก้วตา

บริกรรมภาวนา

แล้วท่านก็ให้ประกอบบริกรรมภาวนาในใจเบาๆ พร้อมกับตริกันึกถึงดวงใส ให้ภาวนาว่า สัมมาอะระหัง ทุกครั้งที่ภาวนา ท่านก็ให้ตริกันึกถึงดวงใส ใจหยุดอยู่ในกลางดวงใส

ภาวนาอย่างนี้เรื่อยไป ก็ลึบ ก็ร้อย ก็พัน ก็หมื่น ก็แสนครั้ง ก็ได้ จนกว่าใจจะหยุดนิ่ง แล้วก็ทิ้งคำภาวนาไปเอง จะมีอาการที่คล้ายกับลืมภาวนา คือใจไม่ฟุ้ง หรือเกิดความรู้สึกว่าไม่อยากจะภาวนาต่อ นี่คือสิ่งที่ท่านแนะนำเอาไว้ เป็นหลักวิชาซึ่งต้องจำเอาไว้

นึกถึงสิ่งที่คุ้นเคยเป็นบริกรรมนิมิต

อีกวิธีหนึ่งที่ท่านแนะนำในโบสถ์ ซึ่งหลวงพ่อก็แนะนำไปทุกวัน แต่เนื่องจากมีสมาธิเพิ่มขึ้นทุกวัน ก็จะต้องย่ำเตือนซ้ำๆ บ่อยๆ คนไหนเคยได้ยินแล้วก็อย่าเบื่อนะลูกนะ เพราะต้อง



ให้โอกาสกับสมาชิกใหม่ของเรา จะได้ไปทำได้ถูกต้อง ทำเป็นก็จะได้เห็นภาพ

ท่านสอนให้**นึกถึงสิ่งที่เราคุ้นเคย** ไม่ว่าเราจะคุ้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร เรื่องผลหมากรากไม้ เรื่องเพชรนิลจินดา คำขายอะไร หรือคุ้นเคยจำเจอยู่กับสิ่งใด เห็นเจเนตา ท่านบอกว่าเริ่มต้นจากตรงนั้นก็ได้

เช่น จะนึกถึงซาลาเปาก็ได้ ถ้าเราค้าขายซาลาเปาไส้หวานไส้เค็ม เราก็รู้อยู่ ถ้าค้าขายผลไม้ก็นึกถึงทุเรียน นึกถึงเงาะ นึกถึงมังคุด ลองกอง มะกรูด มะนาว มะพร้าว ส้มโอ อะไรก็ได้ทั้งนั้น นึกอย่างสบายๆ หรือจะนึกถึงไข่มุก นึกถึงเพชรถึงพลอย อะไรก็ได้ที่เราคุ้นเคย

นึกปอยผม

เหมือนอย่างที่ท่านสอนนาคที่อยู่ในโบสถ์ ท่านให้นาคนึกถึงปอยผมที่ปลงเมื่อเช้า จำให้ติดตาติดใจ นำมาตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นาคนั่งอยู่ในท่าคุกเข่าพนมมือ ซึ่งเป็นท่าที่ไม่ถนัด แต่ก็ไม่ขัดต่อการเจริญสมาธิภาวนา พวกเรายังนั่งสบายกว่าด้วยซ้ำไป

ให้นาคนึกถึงปอยผม เอามาตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ในกลางห้อง นาคก็ไม่ได้รู้จักว่า ฐานที่ ๗ อยู่ตรงไหน อย่างไร เพราะว่าใจยังไม่หยุด จึงไม่เห็น ก็สมมติว่าอยู่กลางห้อง นาคเลยนึกภาพปอยผมมาตั้งไว้กลางห้อง นึกใหม่ๆ ก็ไม่ค่อยชัดหรอก

รัวๆ รางๆ คุ่มๆ คำๆ ไม่ชัด แต่ก็นึกต่อเนื่องไปเรื่อยๆ อย่างสบายๆ
แม้จะนั่งคุกเข่าพนมมือก็ตาม

จนกระทั่งใจหยุดนิ่ง ไม่แวบไปคิดเรื่องอื่น ปอยผมที่นึก
เป็นมโนภาพก็ชัดขึ้นมา เปลี่ยนจากการนึกเป็นการเห็นจริงๆ
เหมือนซีรอกซ์หรือก๊อปปี้ หรือจำลองภาพปอยผมเข้าไปไว้ใน
กลางห้องเห็นปอยผมเป็นสีดำ โคนชี้ไปทางไหน ปลายชี้ไปทางไหน
ชัดเจนทีเดียว

นาคก็กราบเรียนให้ท่านทราบ ท่านก็แนะนำด้วยวิธีเดิมว่า
ให้เอาใจหยุดกับนิ่งอย่างเดียว หยุดเรื่อยไป มองเรื่อยไปที่ปอย
ผมนั้น อย่าไปนึกเรื่องอื่น ท่านบอกให้นึกอย่างสบายๆ ดูเรื่อยไป
นาคก็ทำตามคำสั่งสอนของท่าน โดยไม่ได้คิดอะไรทั้งสิ้น

พอถูกส่วนเข้า ปอยผมก็เปลี่ยนสี จากสีดำเป็นสีใส ใสเป็น
แก้ว ใสเป็นเพชรทีเดียว แต่ก็ยังทรงรูปร่างเดิมเอาไว้ว่า โคนชี้
ไปทางไหน ปลายชี้ไปทางไหน ก็ยังทางเดิมอยู่ ก็ได้กราบเรียน
ให้ท่านทราบ

ท่านแนะนำว่า ให้หยุดใจต่อไปอีก ให้นิ่งๆ ไว้ ทำใจเฉยๆ
สบายๆ หยุดอยู่กลางปอยผมใสๆ นาคก็ทำตามไป

พอถูกส่วนเข้าก็ตกศูนย์วูบไปเลย ภาพปอยผมหายไป ตก
ศูนย์ไปอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๖ แล้วก็ถึงดวงธรรมที่ทำให้
เป็นกายมนุษย์ โสภริสุทธิ์ โตเท่ากับพองไข่แดงของไก่ ลอยขึ้นมา



อยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เห็นศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ชัดเจน
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๖ ก็เห็นชัดเจนด้วย แล้วก็เห็นดวงใสๆ โต
เท่ากับฟองไข่แดงของไก่ลอยขึ้นมาแทนที่ ไสบริสุทธ์ทีเดียว ไส
เหมือนกระจกคั่นห้องส่องเงาหน้า ไสเหมือนเพชร

นาคก็กราบเรียนให้ท่านทราบ ท่านบอก เออ ดีแล้ว ต่อจาก
นี้ไปจะได้มอบผ้ากาสาขาวพัสดร์ให้ไปครอง แล้วจะได้ประกอบพิธี
อุทิศจิตอุทิศกรรม เป็นพระสงฆ์องค์หนึ่งในพระพุทธศาสนา

ให้จำปฐมมรรคนั้นเอาไว้ให้ดี ทำหยุดทำนิ่งไว้กลางดวงนั้น
จะได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบวชในคราวนี้คือ การทำพระ
นิพพานให้แจ้ง จะบวชสั้นบวชยาวไม่สำคัญ แม้ว่าบวชเพียง
วันเดียว เช่น บวชหน้าไฟ ก็จะต้องตั้งเป้าหมายว่า บวชเพื่อทำ
พระนิพพานให้แจ้ง อย่างนี้ถึงจะถูกต้องวัตถุประสงค์ของการบวช
ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดเลย แล้วจะไปสู่พระนิพพานได้

จะทำพระนิพพานให้แจ้งได้นั้น ต้องได้ปฐมมรรคตรงนี้
เสียก่อน เห็นดวงใสโตเท่ากับฟองไข่แดงของไก่เกิดขึ้นตรง
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เอาใจหยุดเรื่อยไป จะเข้ากลางไปสู่
ภายในได้ จะไปพบดวงธรรมในดวงธรรม พบภายในกาย ภายใน
ภายในในกายภายใน แล้วก็พบกายธรรม ซึ่งเป็นตัวพุทธ
รัตนะ จะเข้าถึงธรรมรัตนะ แล้วก็สังฆรัตนะ ได้ชื่อว่า เข้าถึง
พระรัตนตรัย ถึงที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง พอหยุดใจต่อไปก็จะไป
สู่จุดหมายปลายทางคือ ทำพระนิพพานให้แจ้งได้

ท่านอบรมสั่งสอนอย่างนี้ ซึ่งนาคเมื่อบวชแล้วก็ตั้งใจ
ประพฤติปฏิบัติธรรม ในที่สุดก็ได้บรรลุธรรมกาย ได้เข้าถึงพระ
รัตนตรัยในตัว บวช ๒ ชั้น ข้างนอกบวชแบบญัตติจตุตถกรรม
ข้างในบวชแบบติสรณคมานุปลัมปทา เข้าถึงพระรัตนตรัยเป็นที่
พึงอยู่ภายใน มีความสุขมาก

ต้องให้โอกาสตัวเอง

ลูกหลวงพ่อกับทุกคนก็เช่นเดียวกัน มีบุญบารมีที่สั่งสมอบรม
มาอย่างดีแล้ว ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ไสบริสุทธิ โต
เท่ากับฟองไข่แดงของไก่ก็มีอยู่ วิธีการปฏิบัติและผู้สอนก็ยังมี
อยู่ ถ้าหากให้โอกาสกับตัวเองปฏิบัติธรรม แล้วทำให้ถูกวิธี ให้
สม่าเสมอ ต้องเข้าถึงอย่างแน่นนอน และจะฝันในฝันเป็นในที่สุด

เพราะฉะนั้น จะต้องรู้ว่าเรามีบุญ เรามีทุกสิ่งทุกอย่างพร้อม
แล้ว มีทั้งดวงธรรม มีทั้งวิธีการ มีทั้งผู้สอน กัลยาณมิตร แล้ว
หลวงพ่อก็อยู่ทุกคน ก็จะช่วยประคับประคองกันไป ขอให้ให้โอกาส
แก่ตัวเองเท่านั้น ก็จะเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย

แก้กตลุกนัยน์ตา

ที่นี้บางท่านพอนึกถึงนิมิตแล้ว อดที่จะไปลุ่ม ไปเร่ง ไปเพ่ง
ไปจ้องด้วยอาการกตลุกนัยน์ตามองลงไปในห้องไม้ได้ ปฏิบัติเมื่อ
ใดก็เป็นอย่างนั้นทุกที เป็นเดือน เป็นปี เป็นหลายปีมาแล้ว นั่งไม่
ได้ผลจนเกิดความรู้สึกท้อ



อย่าเพิ่งท้อนะลูกนะ เปลี่ยนวิธีใหม่ เมื่อเรานึกนิมิตแล้ว มัน
ตึง มันมัน ไม่มีความสุข ก็ใช้อีกวิธีหนึ่งคือ ไม่ต้องไปนึกถึงนิมิต
วางใจของเราให้หยุดนิ่งอยู่ที่กลางท้อง ในตำแหน่งที่เรามั่นใจว่า
เป็นศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ก็ได้ วางเฉยๆ นิ่งๆ จะบริกรรมภาวนา
สัมมาอะระหัง เป็นเพื่อนด้วยก็ได้ หรือจะไม่ภาวนาก็ไม่เป็นไร
ไม่ผิดวิธีนะลูกนะ

เมื่อเอาใจมาตั้งไว้กลางกาย ก็อดกังวลไม่ได้ อดควานหา
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ไม่ได้ พยายามแก้ไขก็ไม่สำเร็จสักที เป็น
วัน เป็นเดือน เป็นปี เป็นหลายปีมาแล้ว

ให้อาอย่างนี้นะลูกนะ ถ้าหากเรานึกว่าศูนย์กลางกายอยู่ใน
ตัวเราแล้วมันตึง เปลี่ยนใหม่ นึกว่าตัวเราไปอยู่ในศูนย์กลางกาย
ที่ขยายแล้ว โตเต็มห้อง โตเต็มสภา โตไปสุดขอบฟ้า ศูนย์กลาง
กายขยายไปแล้ว กายของเราเป็นองค์พระที่ใสเป็นเพชร ใสเป็น
แก้ว นิ่งนิ่งๆ อยู่

ใจนิ่งตรงไหนก็ได้ที่เรารู้สึกสบาย อาจจะเป็นฐานที่ ๑ ก็ได้
ฐานที่ ๒ ก็ได้ ฐานที่ ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ ก็ได้ **ตรงไหนสบาย เราก็
เอาใจไปไว้ตรงนั้น** แล้วก็สมมติว่าเรานั่งอยู่ตรงกลางศูนย์กลาง
กาย เป็นศูนย์กลางของสรรพสิ่งและสรรพสัตว์ทั้งหลาย อย่างนี้
ก็ได้นะลูกนะ

นั่งแล้ววังง

พอเรานั่งไปแล้วเกิดวังงขึ้นมา คือ สังขารของเรามันไม่ไหวแต่ใจเรารู้ แต่ฝืนไม่ได้ ก็อย่าไปฝืน ปล่อยให้หลับไปเลย แต่หลับอยู่ในศูนย์กลางกาย ไม่ว่าจะภายในตัวหรือตัวเราอยู่ภายในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ก็ได้ หลับไปนิ่งๆ นุ่มๆ ละมุนละไม สบายๆ อย่างนี้ก็ได้นะลูกนะ

แต่พอเรารู้สึกสดชื่น ตื่นขึ้นมาก็เริ่มต้นใหม่อย่างง่ายๆ ถ้าเมื่อยก็ขยับ อย่าไปฝืนอิริยาบถ แต่ว่าต้องค่อยๆ ขยับ อย่าให้ไปกระทบกระเทือนคนข้างๆ หรือหากเมื่อยมากกว่านั้น จะลุกไปเดินเหินก็ได้ ไปบิดเนื้อบิดตัว ยืดเนื้อยืดตัว พอสดชื่นดีแล้ว กลับมานั่งใหม่ มาเริ่มต้นใหม่

ถ้าฟุ้งก็ภาวนาสัมมาอะระหัง แต่ภาวนาแล้วสู้ไม่ไหว ก็ให้ลืมตาขึ้นมาเลย มาดูรูปคุณยาย มาดูรูปภาพพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มาดูดวงแก้ว หรือมาดูองค์พระก็ได้ ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ อย่างสบายๆ เดี่ยวเราก็เห็นดวง เห็นกายภายใน เห็นองค์พระใสๆ

ปรับที่ใจ อย่าปรับที่ภาพ

วันนี้มีเพิ่มนิดหนึ่งคือ บางคนเห็นดวงใส เห็นองค์พระ แล้วก็เห็นกายภายใน บางคนเห็นอย่างนี้เหมือนกัน แต่ไม่ค่อยชัด ไม่ค่อยใส ไม่ค่อยสว่าง แล้วก็เข้ากลางไม่ค่อยได้ ให้ใช้วิธีอย่างนี้จำให้ตึนนะลูกนะ



ปรับที่ใจ อย่าไปปรับที่ภาพ คือ ปรับที่ใจให้หยุดนิ่ง
พอใจเราหยุดนิ่งถูกส่วนเข้า เดี่ยวก็ชัด ก็ใส ก็สว่างไปเอง
ปรับที่ใจ ไม่ใช่ปรับที่ภาพนะลูกนะ

แม้มืดก็ปรับที่ใจ ไม่ต้องนึกอะไร ปรับที่ใจให้นิ่งๆ เดี่ยวก็
สว่างเอง

แม้สว่างแล้วก็ปรับที่ใจ นิ่งๆ เดี่ยวก็จะเห็นแหล่งกำเนิดของ
แสงสว่างเอง

เมื่อเห็นแหล่งกำเนิดของแสงสว่าง ก็ปรับที่ใจอยู่กลางดวง
นั้นต่อไปอีก เดี่ยวก็เห็นดวงธรรมในดวงธรรม

ปรับที่ใจไปอีกในกลางดวงธรรม เดี่ยวก็เห็นกายในกาย

ปรับที่ใจต่อไปอีก เดี่ยวก็เห็นองค์พระ

ปรับที่ใจให้หยุดนิ่งกลางองค์พระ เดี่ยวก็เห็นองค์พระใน
องค์พระต่อๆ กันไปอย่างนี้ ปรับที่ใจ ไม่ใช่ปรับที่ภาพ อย่าลืมนะ

เข้าใจอย่างนี้ดีแล้ว ต่อจากนี้ไป ปรับใจของเราให้หยุด นิ่งๆ
นุ่มๆ ละมุนละไม อย่างสบายๆ อารามหาพระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และคุณยายอาจารย์ฯ ลงมาแก้ไข กลั่นจิต
กลั่นใจของเราให้ใส สะอาด บริสุทธิ์ หยุดนิ่งตั้งเข้าไปสู่ภายใน
ให้ลูกทุกคนเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ต่างคนต่างนั่งกันไปเสียบๆ
นะลูกนะ

อธิษฐานจิต

คราวนี้เราก็นึกถึงบุญที่เกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติในคตินี้ ซึ่งมี อาณิสสส์มาก ยิ่งใหญ่ไพศาล ดลบันดาลให้กายวาจาใจของเรา สะอาด บริสุทธิ์ หลุดพ้นจากวิบัติบาปคักดิ์สิทธิ์ วิบากกรรมวิบาก มาร อุปสรรคต่างๆ นานาในชีวิต ทุกข์โศก โรคภัย สิ่งที่ไม่ดี ให้ ละลายหายสูญไปให้หมด

ให้สมบุญไปด้วยสมบัติอัศจรรย์ทันใช้สร้างบารมีในชาตินี้ ให้สมบัติไหลมาเทมาทั้งวันทั้งคืน ทั้งหลับทั้งตื่น ทั้งนั่งนอนยืน เดิน ให้หมดหนี้สิน เหลือกินเหลือใช้ เหลือไว้สร้างบารมี

จะประกอบธุรกิจการงานอันใด ก็ให้ประสบความสำเร็จเป็น อัศจรรย์ ถ้าทำมาค้าขาย ก็ให้ซื้อขาย ขายคล่อง กำไรงาม เป็น มหาเศรษฐีผู้ใจบุญ ถ้าทำงานส่วนตัว ทำงานเอกชน ทำงานรับ ราชการ ให้มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ถ้าศึกษาเล่าเรียน ขอให้เป็น บัณฑิต เป็นนักปราชญ์ แท่งตลอดในศาสตร์ความรู้ครูบาอาจารย์ ที่ได้สั่งสอน ถ้าครองเรือนก็ขอให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข เป็น ครอบครัวแก้ว ครอบครัวธรรมกาย ครอบครัวตัวอย่างของโลก

ให้เป็นที่รักของมนุษย์ของเทวดาทั้งหลาย ให้สุขภาพ พลานามัยแข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ อายุยืนยาวเป็น ร้อยปีเหมือนมหาอุบาลีกาวิสาขา



จะประพฤติปฏิบัติธรรมก็ให้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดใน
วิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมอันใดที่พระเดช
พระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และคุณยายอาจารย์มหา
รัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ได้บรรลु ของจงบรลุธรรมนั้น

จะไปทำหน้าที่ผู้นำบุญอดกัลยาณมิตร ก็ให้วามมีฤทธิ์ มี
เดช มีความศักดิ์สิทธิ์ พุดจาให้ชนะใจ ถูกอกถูกใจ ถูกหทัยมนุษย์
ทุกคน ใครได้ยินได้ฟังให้เกิดความปิติ เลื่อมใสในพระรัตนตรัย
และมาสร้างบารมีร่วมกันกับพวกเรา

อัครภัย โจรภัย ราชภัย ภัยทุกชนิด อย่าได้มากล้ำกราย ให้
พบปะแต่สิ่งที่ดีงาม ที่จะนำชีวิตไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

ที่เป็นบรรพชิตก็ขอให้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรมของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ จะไปเทศนาสั่งสอน
บุคคลใดก็ตาม ให้แสดงธรรมไพเราะเบื้องต้น ท่ามกลาง เบื้อง
ปลาย ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ทั้งอรรถและพยัญชนะ ใครได้ยินได้ฟัง
ธรรม ก็ให้มีความรู้สึกปิติเลื่อมใสบรรลุธรรมาภิสัมัยกันทุกคน
ให้มีความตั้งใจไม่มีวันสิ้นสุด สร้างบารมีให้ได้ตลอดรอดฝั่ง อย่าได้
มีอุปสรรคอันใดมาขัดขวางการสร้างบารมี ให้บวชได้ตลอดชีวิต
อุทิศให้แก่พระบรมศาสดา ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ตั้งใจเอา
ไว้อย่างดีก็ให้สมปรารถนา

อุทิศส่วนกุศล

ขอบุญนี้จึงสำเร็จสัมฤทธิ์ผลส่งไปถึงบรรพบุรุษ หม่อมญาติ บุพการี ญาติสนิท มิตรสหาย สัมพันธชน ที่ละโลกไปแล้วจะได้อยู่ในภพภูมิใดก็ตาม ขออานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ได้นำบุญที่เกิดจากธรรมปฏิบัติในคืนนี้ไปให้แก่หมู่ญาติ ที่มีทุกข์มากก็ขอให้ทุกข์น้อย ที่มีทุกข์น้อยก็ให้พ้นทุกข์ ที่มีสุขน้อยก็ให้สุขมาก มีสุขมากแล้วก็ขอให้มากยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ

ให้นำบุญนี้ไปให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายไม่มีประมาณ ที่เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสาร ใน ๓๑ ภูมิ ในกำเนิดทั้ง ๔ ในกามภพรูปภพ อรูปภพ ตลอดแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล ที่มีทุกข์มากก็ให้ทุกข์น้อย ที่มีทุกข์น้อยก็ให้พ้นทุกข์ ที่มีสุขน้อยก็ให้สุขมาก ที่มีสุขมากแล้วก็ให้มากขึ้นไปเรื่อยๆ เราก็นึกถึงบุญกันอย่างนี้นะ

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่สำคัญมาก เพราะมีการเชื่อมโยงกันระหว่างผู้มีชีวิตอยู่กับผู้ที่ละโลกไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นบรรพบุรุษของเรา ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา พ่อแม่ พี่น้อง ญาติสนิทมิตรสหายของเราก็คงตาม ละโลกไปแล้ว จะอยู่ในภพภูมิไหนก็ตาม เราสามารถที่จะเชื่อมโยงได้ด้วยกระแสธารแห่งบุญ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนเอาไว้ว่า **เมื่อทำทักษิณาทานในทักษิณายบุคคล ย่อมมีอานิสงส์ไม่มีประมาณ**



ให้เรานึกถึงบุญนี้ไม่ว่าจะเป็นทาน ศีล ภาวนา ตั้งจิตให้แน่ว
แน่วทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ที่จะโลกไปแล้ว ไม่ว่าจะไปอยู่ในภพภูมิ
ใดก็ตาม ถ้าเป็นภูมิที่ยังรับบุญไม่ได้ บุญนั้นก็จะรอคอยอยู่
เมื่อพ้นจากอบายภูมิแล้ว ก็จะได้มารับผลบุญนี้

ส่วนผู้ที่อยู่ในภูมิที่รับได้ ก็สามารถอนุโมทนาสาธุการได้
และยังถ้าเข้าถึงธรรมกาย ได้ศึกษาวิชชาธรรมกาย ก็ยังสามารถ
เอาบุญนี้ไปให้บรรพบุรุษบุพการีของเราได้ ไม่ว่าจะไปตกนรก จะ
เป็นเปรต อสุรกาย แม้เป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นมนุษย์หรืออยู่ใน
สุคติภูมิก็ตาม สามารถเอาบุญนี้ไปให้ได้ ด้วยอำนาจของพระ
ธรรมกายที่มีอำนาจไม่มีประมาณ

ไปจับมือถือแขนกับสัตว์นรกก็ได้ เอาบุญไปให้ได้ ไปสวรรค์
ก็เอาบุญไปให้ได้ เปรต อสุรกายให้ได้หมด สัตว์เดรัจฉานก็ยังเอา
ไปให้ได้ ให้กายละเอียดของเขา เมื่อบุญมากหนักเข้า ไม่ช้าก็จะ
หมดจากวิบากกรรม ที่เป็นมนุษย์ก็เอาบุญไปให้กายละเอียดได้
หรือไปบอกกายหยาบให้อนุโมทนาบุญได้ จะไปอยู่ในภพภูมิไหน
ก็เอาไปให้ได้ทั้งนั้น

ศาสนาที่มีคำสอนว่า ให้เคารพพระเจ้าเบ็ดเสร็จทุกอย่าง
อยู่ที่ตรงนั้น ตายแล้วไปรวมอยู่ที่ตรงนั้น ตรงนี้อันตราย เพราะ
ว่าผู้มีชีวิตอยู่ไม่ทราบเลยว่าผู้ตายตายแล้วไปอยู่ที่ตรงนั้นจริง
หรือเปล่า หรือไปไหน ในเมื่อกฎแห่งกรรมนั้นเป็นกฎของสากล
โลก ไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ จะเชื่อหรือไม่เชื่อ
ก็ตาม ก็ต้องเป็นไปตามกฎแห่งกรรม นรก สวรรค์เป็นของกลาง

อบายภูมิ สุกตภูมิ ก็เป็นของกลางๆ อันตรายตรงนี้ว่า ผู้ตายจะไม่มีโอกาสได้รับบุญจากผู้ที่มีชีวิตอยู่ในโลก อันตรายมาก ถ้ามีทุกข์ก็จะมีทุกข์มากยาวนาน ถ้ามีสุขก็มีสุขเล็กน้อย กับสุขพอประมาณเท่านั้น แทนที่จะสุขยั่งยืนเพิ่มขึ้นไปอีก

เพราะฉะนั้น ใครที่มีหมู่ญาติถูกดึงไปนับถือคำสอนที่นอกเหนือจากพระพุทธศาสนา อันตรายนะลูกนะ รีบไปบอกเขา ไปชักชวน ไปดึงเขากลับมา กลับจิตกลับมาเสีย อย่าไปเพราะเห็นแก่สนุก อย่าไปเพราะความเพลิน อย่าไปเพราะว่ามันง่าย ไม่ต้องมีอะไรมากมายเหมือนคำสอนในพระพุทธศาสนา หรือจะไปเพราะว่าต้องดำรงชีวิตเพื่อการเอาตัวรอด ต้องมีปัจจัย ๔ ในการดำรงชีพ ก็ถูกล่อด้วยปัจจัย ๔ อย่างนี้ชีวิตมันไม่ถ่วงอย่างนั้นนะลูกนะ มันซับซ้อนอย่างยิ่ง ใครมีหมู่ญาติสนิทมิตรสหายที่เป็นไปอย่างนั้น รีบไปกลับจิตกลับใจเขาเสียนะ

เราจะอยู่ในโลกนี้อีกไม่นาน ชีวิตหลังจากตายแล้วไม่มีอุทธรณ์ ฎีกา เราจะได้ไม่ต้องไปพูดว่า ร้อยอย่างนี้ทำบุญเสียก็ดี ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาไว้ก็ดี ร้อยอย่างนี้เลื่อมใสในพระรัตนตรัยเสียก็ดี ทำบุญอยู่ในบุญเขตของศาสนาเสียก็ดี พอถึงตอนนั้น แม้พูดไปว่า ร้อยอย่างนี้ หรือคิดว่าร้อยอย่างนี้ ก็หมดสิทธิ์ที่จะแก้ตัวแล้ว



เราโชคดีที่เป็นชาวพุทธนะลูกนะ รักษาความโชคดีนี้
เอาไว้ให้ดี

หลวงปู่ธัมมชโย



ท่านผู้รู้ภายในหนึ่งสนิท
เว้นทำกิจเจกมนุษย์ในสังสาร
กลั่นกายใจขุนพลกล้าพระนิพพาน
ให้เชี่ยวชาญในวิชาธรรมกาย

หากคือนี่ทำใจหยุดนิ่งเฉยเฉย
ไม่ละเลยซึ่งคำสอนคงเจิดฉาย
พระนิพพานลงกลั่นแก้ภัยตาย
ลูกหญิงชายจะสมฝันกันทุกคน

ตะวันธรรม

๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

